Ч. 151. Пятниця 22 (9) липня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Славяньскі паралельки в учительских семинариях в Опаві і Тішині. — Чутка про виїзд папи з Риму. — Англія а Росия. — Российско-японьска війна.)

Віденьска „Corr. Herzog“ доносить, що міністерство просьвіти на внесене президента краєвого на Шлеску, ґр. Туна, згодило ся на утворене паралельок з ческим викладовим язиком в учительскій семинариї в Опаві і на такіж самі паралельки з польским язиком викладовим при семинариї в Тішині. — Міністер скарбу має вставити відповідні фонди до буджету на 1905 р. Але остаточне полагоджене сеї справи наступить аж на раді міністрів, котра має уложити буджет на 1905 р.

В Римі розійшла ся онсгди чутка, що Папа Пій Х рішив ся виїхати на якийсь час з Риму до старої літної палати в місточку Кастель Ґандольфо. Причину до сеї чутки подала ся обставина, що в згаданій палаті відновлено комнати і до них має спровадити ся кардинал секретар Меррі дель Валь. Жителі сего місточка видать в тім перший крок до далеко важнійших подій, а іменно заповідь того, що вневдовзі і сам Папа сюди приїде. Єсть се поки що лиш здогад, але треба звернути увагу на тоту обставину, що зараз по вступленю теперішного Папи на апостольский престол, пішла була чутка, що Папа Пій Х. не буде довго уважати ся за вязня у Ватикані, так як его попередник. Треба тут ще додати, що італіяньске правительство запоручило папскій літній палаті в Кастель Ґандольфо таку саму екстериторіяльність як і Ватиканови в Римі.

Росия напитала собі клопіт з Анґлією. Як звістно, переплили недавно тому два российскі кораблі, „Смоленьск“ і „Петербург“, через Босфор і Дарданелі, а навіть через канал Суеский яко кораблі торговельні, аж нараз в дорозі перетворили ся на кораблі воєнні. Пароход „Смоленьск“ задержав в „Червонім Мори“ нимецкий пароход „Кн. Генрих“ і забрав з него міхи з почтовою пересилкою, призначеною до Японії, а корабель „Петербург“ забрав анґлійскі пароходи „Ваіпара“ і „Малякка“, сконфіскував сей послідний під российскою флаґою і відставив до Суеса, а звідси має він бути відставлений до Петербурга. У всіх тих наведених случаях Россияни поступили собі зовсім неправно, уважаючи за воєнну контрабанду материяли не призначені для воюючої сторони, значить ся для японьского правительства і японьскої воєнної управи. Вуголь який віз один із тих кораблів, був призначений для приватної фабрики в Японії. „Малякка“ їхав що правда до Йокагами і віз динаміт, але той динаміт був призначений для хіньского правительства і мав бути перетранспортований звідтам до Гонґконґ.

Арештоване анґлійского корабля „Малякка“ викликало в Анґлії велике обурене. Вчерашні вечірні ґазети в дуже роздразненім тоні обговорюють сю подію. „Daily Telegraph“ каже, що Росия порушила одну з найнебезпечнійших і найдразливійших справ, а Standard пише, що анґлійский нарід почув ся сею подією більше загрожений як би якими дипльоматичними заплутанинами. Коли позволить ся на то, щоби анґлійский пароход запливав до свого порту під российскою ескортою, то в такім случаю кождий Анґлієць мусить запитати, на що єсть анґлійска фльота. Для зрозуміня сего вискazу треба додати, що корабель „Малякка“ обсаджений российскою воєнною залогою приплив вчера до Порту Саїд. На корабли був российский капітан корабельний, 4 офіцири і 45 воявів. Залогу „Маляки“ уважають за воєнних бранців. Узброєні моряки стоять на корабли і недозваляють, щоби люди на корабли порозумівали ся в який небудь спосіб з тими, що на березі. Анґлійский капітан корабля запротестував против

---

4)

Панна з почти.

(З німецкого — *Артура Ахляйтнера*.)

(Дальше).

Ліна заглядає до почтового показчика; як здогадувала ся, місцевостий, посьвячених сьв. Якову, є більше. Але ось що, присілок Ґанд находить ся коло Арльберґа, отже тут ходить о Ст. Яков коло Арльберґа, і туди вислала експедиторка лист, наданий і заадресований в такий дивний спосіб. Як пізнійше показало ся, лист доручено як слід властивому адресатови.

— На одностайність в тім уряді справді нарікати годі! — прошептала Ліна. Якби на доказ сих слів явив ся селянин, що притаскав спорий оберемок платя, і просив експедиторку, щоби ще нині вислала до „Юрка, що то служить при війську в Триенті“.

— Добре! Тілько мусите одіж уложити порядно в пакет і на фрахті виписати докладну адресу вашого сина.

— Мусіти не мушу і написати не напишу, бо я не знаю лявретаньского (хотів сказати — латиньского) письма.

— Ну, фрахт ще я вам напишу — сказала Ліна, сьміючись. — Але запакувати плате вже ваше діло!

— Тілько єго вишли! На пошті ніхто не вкраде!

— Не можна, любоньку! Але ось що: чи вояки в Триенті ходять також по цивільному?

— То ні!

— А пощож шлете синови цивільну одіж?

— Ет, що тобі до того! Менї не хоче ся дальше з тобою балакати. Плате надам в долї на зелізниці!

По тих словах пішов собі із своїм оберемком.

IV.

Сидить в своїй комнатці др. Кастуль Обергумер і споглядає сумно на скриньку з інструментами та ліки своєї так радісно уладженої аптики, котрих ще ні одна душа не забажала! Деинде практика була б тішилась вже значним успіхом, але Кастуль держить ся улюбленої рідної верховини, серед неї хоче розвести благодатну діяльність. Кастуль не числить зовсім на богатство, він рад лиш тілько заробляти, щоби міг жити самостійно. А при терпеливости сего він вкінци діжде ся. Так, при терпеливости!

Вже старий мистець Ґете не міг ві зности, тому написав у „Фавсті“: „Проклята нехай буде терпеливість!“

Кастуля напала така зневхота, майже зневіра, що він до книжок в куферку почав складати також інструменти. Прийшло єму на думку осісти вправді в горах, але в більшій місцевости, з котрої в поодинoких случаях все міг би і для рідниии працювати. В той спосіб уступив би ся батькови з дороги. Очевидно до зміни осідку треба гроший, а тих у него дасть Біг. Як мати тайком не поможе, що цілий плян ні нащо.

Скорбний настрій в дощистих днях збільшив ся ще, коли Кастуль одержав лист, в котрім звісний професор клїніки предкладає єму місце асистента. Ходило тепер: йти чи не йти, покинути батьківщину і вибрати ся до міста чи лишитись на рідній земли.

Нерішучий станув серед комнати, коли сходи загомоніли від тяжких кроків а відтак хтось застукав голосно до дверий.

— Прошу!

— Здорові були, молодий товаришу і вітрогоне! — Старий окружний лікар прийшов в гості і простягнув добродушно до товариша руку.

Кастуль поздоровив несподіваного гостя трохи збентежено та неповоротно і питає, чим може служити.

— Поволи, з легка! Алеж бо ті — даруйте — жовтодзюби, що вилетіли що йно з університету, такі нетерпеливі і не вміють ждати ані на пациентів ані на розвиток природного ходу думок!

Кастуль вклонив ся і присунув гостеви крісло, просячи, щоби зволив ласкаво усісти.

— Ох, се також штука, видрапати ся аж до вашої комнати! Кости старі, не служать! Ба, що то я хотів властиво сказати? гм.... Бачу, що й память починає недописувати! Гм... Скажіть ви мені, товаришу, чи ви читали вже про обманьство із серум, що?

— Пане доктор! Не знаю, як ви можете...

— Не знаєте? Дуже добре! Не велика

способу поступованя, але єму загрожено арештом.

Чим закінчить ся сей конфлікт, годі знати. З Петербурга доносять, що анґлійский амбасадор вислав вчера пополудни до росийского правительства енерґічну ноту з протестом против арештованя парохода „Малякка" і зажадав, щоби єго сейчас увільнено. В ноті сказано, що „Петербург" сповнив діло, до котрого не був управнений і що муниция везена „Маляккою" була призначена для анґлійскої ескадри у всхідній Азиї. Скрині з муницією були означені загально знаними урядовими знаками.

За найважнійшу нині вість з поля війни треба уважати телеґраму Куропаткіна до царя, в котрій він доносить: „На полудневім фронті (коло Дашицао) не настала в днях 17 до 19 с. м. ніяка важнійша зміна. Дня 18 по полудни добачено марш значних сил японьских в сторону до Сіґоян, що лежить на дорозі з Ляоян до Саіматсі (на північнім фронті, де оперує армія ґен. Курокого против лївого крила росийского під ґен. Келлєром. Ред.) Наш відділ, що там знаходив ся, завернув взад по дводневній борбі в сторону Куція на всхід Анпін". Куція лежить від Ляоян на яких 8 миль а се можна вже уважати доказом, що армія Курокого замикає щораз тіснійше Куропаткіна в долині ріки Ляого.

Новинки.

Львів дня 22-го липня 1904.

— **З краєвої Ради шкільної.** II. Міністер просьвіти іменував Вол. Гіртлєра, заст. учителя в учительскій семинариї в Заліщиках, учителем шк. вправ в учительскій семинариї в Ряшеві. — Краєва Рада шкільна іменувала заступниками учителїв в середних школах: Ів. Каміньского для ґімн. V у Львові, Руд. Кубеся для ґімн. в Стрию, дра Сидона Мат. Льорета для II ґімн. у Львові, Івана Пйонтка для IV ґімн. у Львові, Вікт. Струсиньского для V ґімн. у Львові, Ст. Цебулю, Ів. Сковроньского і Ст. Пезду для ґімн. в Самборі, Вол. Клисевича для ґімн. в Стрию, Генрика Зьому, Ж. Ваймера, К. Фірґанка для ґімн. в Н. Санчи, Ант. Кшановского для ґімн. в Яслї, Франца Смольку для ґімн. Франца Йосифа у Львові, Мих. Лисяка для ґімн. в Тарнові, Фр. Коцола для ґімн. в Яслї і Йос. Курча для I ґімн. в Тернополи.

— **Великої крадежі** допустили ся невислїджені доси злочинці оногдашної ночи на шкоду Ізаака Купфершмідта, властителя торговлї паперу і трафіки при ул. Рускій. Украли єму тютюну на вартість 800 К, стемплїв вартости 400 К, марок почтових і богато иньших річий загалом на суму 2.280 К. Склеп і трафіка містили ся в домі, на розї Рускої улиці, котрий тепер валять і де має станути будинок тов. „Дністер".

— **Нова фондация ім. Стеф. Дубравского.** Звістний із своєї жертволюбивости на просьвітно-добродійні цїли, п. Стефан Дубравский, висл. професор ґімн. в Стрию, фундатор великої фондациї стипендийної, що увійде в житє по смерти фондатора і фондациї свого імени, призначеної на авторскі премії за написанє найлучших книжок для народу, які видає тов. „Просьвіта", — утворив нову фондацию в квоті 2000 К, з котрої відсотки мають бути обертані на прибори шкільні, книжки, одїж для убогої а талановитої молодїжи шкільної в селах Топільниці і Турю. Управляти сим фондом має товариство „Просьвіта" у Львові зглядно єго філїя в Старім Самборі.

— **Краєва школа лїсового господарства** у Львові образує на самостійних лїсних господарів теоретично і практично. Укінчені слухачі мають привілей 1-річної військової служби. Наука треває 3 роки. Курс розпочинає ся 1 жовтня, а кінчить ся 3 липня. Вписове виносить 4 К, шкільна оплата піврічно 10 К. Середно коштує удержанє ученика 60 К місячно. Численні стипендиї і підмоги, уділювані убогим а пильним слухачам вже по першім курсї кожно до висоти 400 К річно, улекшують побуть у Львові. Услівя принятя: укінчений 17-ий рік житя, сьвідоцтво здоровля, рік лїсної практики, укінчена з добрим поступом що найменше IV кл. ґімназияльна або реальна і зложене вступного іспиту, при котрім вистарчають основні відомости в обсязї згаданих низших середних шкіл. Кандидати з укінченою VI кл. середних шкіл не здають вступного іспиту. Іспит зрілости з ґімназиї або реальної школи управняє до вступленя відразу на II рік. Поданя о принятє треба вносити до дирекциї найпізнїйше до 20 вересня. Всяких пояснень уділяє дирекция лїсової школи: ул. сьв. Марка ч. 5, Львів.

— **В краєвій гончарскій школї** в Коломиї розпочинає ся шкільний рік з днем 1 вересня с. р. Услівя принятя: 1) Укінчений 13-ий рік житя і фізичне уздібнене до ремісничого званя. 2) Укінчена народна школа з добрим поступом. Поданя заосмотрені в метрику і послїдне сьвідоцтво шкільне треба адресувати до дирекциї школи. При школї находить ся інтернат, в котрім цїле удержанє коштує 16 К місячно. Убогі ученики, що поводять ся взірцево і роблять добрі поступи, можуть бути в цїлости або в части увільнені від повисшої оплати. Ученик, що старає ся о принятє до інтернату, має се зазначити в поданю і заявити, чи і кілько може оплачувати за удержанє. Принятий до інтернату має постарати ся о власну постіль.

† Померли: Юрий Гладилович, парох в Хирові, дня 16 с. м. в 88 році житя, а 61 сьвященьства; — Ілия Каламунецкий, комарняньский декан, парох в Кропильниках, дня 18 с. м. в 72 році житя, а 44 сьвященьства.

— **Конкурс.** Видїл тов. „Руска Бурса в Тернополи" розписує конкурс на принятє 120 питомців до бурси на рік шкільний 1904/5 під слїдуючими услівями: 1) Батько (опікун) петента мусить бути членом тов. „Руска Бурса в Тернополи". 2) Батько (опікун) петента має виставити письменну декларацию, що зобовязує ся платити точно з гори умовлену оплату за сина. 3) Оплата за цїле удержанє (помешкане, харч, поміч в науці, услуга, пранє) виносить 30 К. Біднїйші, що предложать сьвідо-

---

шкода, коли не читали про обманьство із серум! Так обманьство, та ще раз обманьство! Що за глупота, хотять у фабриці фарбованих товарів з чорної смоли — ну, чорт бери! Нічо не поможе! Як бачу, маєте гарні інструменти, очивидно нові, а тут на столї ще й рахунок. Знаю, фабриканти все кваплять ся з рахунками — позвольте ласкаво, мене інтересують цїни!

І старий, надто цїкавий лїкар бере лист професора з клїніки, а Кастуль був такий розсіяний, що не міг перепинити сеї нескромности.

Старий лїкар розкрив широко очи і вклонив ся:

— Моя глубока пошана! Ґратулюю! До сто громів! Дуже почестне покликанє! Але ви відмовите?! Мусите свої цїнні сили посьвятити для рідними! Очивидно! Прошу вас: хто піде в гори, як не самі вивчені верховинці? Долинянинови щось подібного не прийде до голови! Я сам селяньский син і після промоциї вернув в гори. То лежить вже в крови! Отже красненько подякувати і відмовити! Мусите так вчинити хочби для товарискости!

— Як то? — питає Кастуль здивований.

— Зовсїм природно, ви мусите мене заступити!

— Я вас?

— Так! Мушу виїхати і по приписам установити заступника. Але звідки єго взяти? Впрочім хто видержить тяжку службу в горах, як не родовитий верховинець з докторским капелюхом? Милями нема иншого заступника, лише ви, товаришу!

Кастуль вклонив ся, не мовлячи словечка — несподїванка за велика.

Старий лїкар гуторить дальше:

— Очивидно знаю з гори, що ви, товаришу, не зробите підчас практики ніякої новітної дурниці. Мусите ходити точно моїми слїдами, держати ся кріпко старих правил! Мої пацієнти, селяни, инакше не згодять ся. Доходи підчас моєї неприсутности ваші; дехто платить готівкою, переважна часть велить собі записати, тому треба вести рахунки. Загальну суму виплачу вам при кінци року. Не розбогатієте з того, але зробите початок; через заступництво станете звісним і придбаєте собі може попит. Вбратити пацієнтів не бою ся, бо знаю своїх людий, самі консерватисти! Отже згода?

Про час до надуми старий не хоче знати, напирає сейчас згодити ся, і Кастуль вкінци рішає ся, подаючи окружному лїкареви руку.

— Отже згода! Тут маєте спис недужих, котрих що день треба відвідати. Ні одному з них не бракує нїчо поважного, але люди хотять, щоби їх відвідувати і надїляти богато лїками. Сїльский лїкар, що жалує лїків, не має у селян найменшої вартости. Богато лїків а не дуже гірких! А не забувати на радикальні средства! Radix ipecacuanha все при собі носити! Завтра треба піти до Гохляйтнера на горішнім кінци; дістає що день дві звичайні ложки Electuarium. Ну, помагай Біг вам, товаришу! До побаченя по пятьох тиждням!

Гуторячи старий відійшов.

Як приголомшений стоїть др. Обергумер ще серед комнати, аж надійшла мати, цїкава довідати ся, що має значити незвичайна гостина.

Молодий лїкар розказав від несхочу новину, але мати повитала єї радістно, уважаючи повірене синови заступництва великим щастєм, бо старий доктор важна личність в гірскій закутинї.

При вечери мати розповіла старому про покликанє Кастуля до окружної практики, однак старий Обергумер пробурмотїв лиш:

— Ще час! Покаже ся пізнїйше!

Кастуль прогнав скорбні думки на бік, бажаючи як найскорше примінити набуте знанє в практиці. Приладжує що треба до завтрішних відвідин і студиює виказ пацієнтів із замітками до поодиноких недуг. Зарядженя, які починив старий лїкар, викликували у него лиш оклики здивованя, і він швидко глядає в своїх книжках за новійшими, лїпшими лїчничими средствами та виготовлює медицину.

То занятє перебиває єму післанець, що домагає ся конче „дохтора на ратунок" і просить, щоби той прийшов зараз з „шляковим духом" до ґазди Івана „на диковині".

Кастуль счудував ся немало; про якогось „шлякового духа" нема згадки в лїчництві, принаймеще єму не доводилось про таке средство нїгде читати. Якось оно піде і без того, головна річ розслїдити недужого.

В супроводї хлопця спішить молодий лїкар в померклі звори і з трудом спинає ся в гору. Жінка Івана дожидає лїкаря з заломленими руками і падькає над близькою смертию чоловіка, котрого „шляк трафив".

Доктор Обергумер входить до комнати недужого, звідки заносить острим сопухом з вина. Але недужий мужик не спочиває в лїжку, він лежить цїлий здеревілий, з мрачним поглядом на лавці, біля розігрітої до жару печи. Жінка присьвічує стаєнною лїхтарнею при оглядинах „пацієнта", котрому лїкар зараз завдасть „шлякового духа" [1]).

Кастуль пізнає відразу, що хватскому мужикови не бракує нїчого лише тверезости, тому треба тут передовсїм студеної води і сьвіжого воздуха. Сейчас отвирає молодий лїкар вікна і велить принести куфлик води, просто з керниці.

Селянка скрикнула жахливо і перехрестила ся: по єї думці „дохтір" мусїв збожеволїти.

Наймит приносить воду і оповідає, що карчмистий ґазда дуже побоював ся нинї перед „шляком", бо страх твердо сопів і тому випив одним душком всю „воду на шляк", добрих три лїтри, коли не збрехати.

Заким Кастуль зарядив сьвіжу воду, спитав, з чого складала ся „шлякова вода", бо коли міркувати по запаху, мусїло в нїй бути найбільше вина.

---

[1]) Так називає нарід в горах т. зв. цїсарский корінь, мочений в винї і спіритусї і приписує єму велику цїлющість при „ударах", уживаючи єго зовнїшно і внутрішно.

цтво убожества, можуть бути принятими за низшою оплатою, не меншою однакож від 17 К. 4) Кождий питомець мусить бути зовсім здоровий, що потвердять оглядини лікарскі з початком року шкільного. 5) При вступі зложить кождий принятий питомець одноразовий даток на інвентар в сумі 4 К. Кождий принятий питомець має привезти з собою відповідну скількість біля, одіня і обуви. Питомцям не буде вільно мати поза бурсою ніякого занятя. Подання просить ся посилати на адресу: о. Петро Патрило, Руска Бурса, Тернопіль найдальше до 10 серпня 1904. До подання долучити треба: 1) сьвідоцтво шкільне, 2) деклярацию, 2) сьвідоцтво убожества.

— **Конкурс.** Комітет бурси „Руского Тов. педагогічного“ у Львові (Вірменьска ч. 2) оголошує отсим конкурс на приняте хлопців до служби у бурсї. Винагорода: цїле удержане і 8 до 10 К місячно. Подання, до котрих долучити треба книжку службову і поручене від місцевого сьвященика, адресувати належить: Заряд бурси руского Тов. педагогічного у Львові (Вірменьска ч. 2) і вносити найдальше до дня 20 серпня с. р.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Триєст 21 липня. Вчера вечером як в двох попередних днях повторили ся демонстрациї. Поліция розігнала демонстрантів. Арештовано 30 молодих демонстрантів.

Мальта 21 липня. Анґлїйский торпедовець „Вулькан“, кружляк „Пірамус“, контрторпедовець „Маллянд“ і „Кокет“ відплили нинї, щоби сполучити ся з ескадрою Середземного Моря.

Льондон 21 липня. Вюро Райтера доносить під датою 18 с. м. Положене не змінило ся. Російскі передні сторожі стоять на 15 до 20 верст (2 до 3 милї) від Дашїцао. Вчера була мала стичка, впрочім Японцї держать ся спокійно. Російскі патрулї доносять, що Японцї вернули ся назад на полудне.

Токіо 21 липня. (Бюро Райтера). Аташе войскові приділені до другої армії відплили нинї рано а в суботу всядуть на корабель Мої.

Танґер 21 липня. Зачувати, що претендент на чолї сильного відділу войска машерує до місцевости Оудіда.

Льондон 21 липня. Бюро Райтера доносить з Порт Саїд, що пароход „Маляква“ відплив мабуть з призначенєм до Либави.

Льондон 21 липня. „Times“ доносить з Токіо під вчерашною датою, що три японьскі торпедовцї замкнули ріку Ляо, на котрій знаходить ся одна російска канонїрка і один контрторпедовець. — Після добрих інформаций „Times-а“ Росияни будують дороги в північно-західній Кореї і виставили міст на ріцї Тумен. Впрочім роблять приготовленя, котрі вказують на приїзд більших сил.

Париж 21 липня. З Лявaль доносять, що о. Тетрель, чина Єзуїтів, вислав до Папи письмо, в котрім відпирає закиди підношені против епископа і просить сьв. Отця, щоби своє зарядженє взяв назад, бо тим недопустить до непокоїв в департаментї Маєн і цїлій Франциї.

Льондон 21 липня. З Шанґаю доносять, що перша японьска армія в здобутих на Росиянах баґажах знайшла кулї „дум-дум“.

Льондон 21 липня. До Daily Chronicle дадоносять з головної кватири Курокого коло передолини Мотіен, що Японцї дня 19 с. м. заатакували знову Росиян. Росияни уступили ся, але одержавши поміч, кинулись на Японцїв. В хвили вислання депешї борба ще вела ся.

Константинополь 21 липня. Коло місцевости Тепапасін о 5 годин дороги на полудневий всхід від Монастиря відбула ся стичка турецкого войска з ватагою, котра лише що прийшла з Болгариї. З гинуло 2 вояків і 5 членів ватаги; прочі люди з ватаги розбігли ся.

Курс львівский.

Дня 20-ого липня 1904.	платять	жадають
I. Акциї за штуку.	К. с.	К. с
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	535·—	545 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260 —
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	573 —	583·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350 —	370·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	98·80	99 50
Банку гіпот. 5% преміов.	111·25	—·—
Банку гіпот. 4½%	101·50	102 20
4½% листи застав. Банку краєв.	101·50	102.20
4% листи застав. Банку краєв. .	99 20	99·90
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99 60	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	99·60	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	99·40	100·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·60	100·30
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102·80	—·—
„ „ „ „ 4½ %	101·50	102·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·80	99·50
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·50	100·20
„ „ м. Львова 4% по 200К.	97·—	97·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	76·—	82·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	53 25	55 25
Угорск. черв. хреста	29·—	30 —
Іт. черв. хрес. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К.	68·—	72 —
Базиліка 10 К	·21·—	22·—
Joszif 4 К.	8·25	9 50
Сербскі табакові 10фр.	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·26	11·40
Рубель папeровий	2·52	2 54
100 марок німецких	117·20	117 70
Доляр америк.	4·80	5·—

Поїзди льокальні.

Приходять до Львова.

З **Брухович** 6 42, 7·30, 11·45 рано, 3·00, 4·30 і 5·03 по полудни, 7·54 і 8·59 вечером (до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділї і сьвята).

Відходять зі Львова.

До **Брухович** 5·48 рано, 9·30 і 10·50 перед полуднем, 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·04 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в неділї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

На таке невіжество наймит глипнув на лікаря досить легковажно і пояснив, що сильне вино є дійстно головною складовою частию, але в нім мочить ся ще лявандовий цьвіт, калган, розмайрин і ключики. З того повстає відтак правдива „шлякова вода“.

Тепер знає лікар всьо, що треба, і слабість мужика для него ясна. Не зважаючи на ремстоване злістної баби, вилив куфлик води на пяного, котрий перестрашений кинув ся до гори і знов повалив ся.

В тій хвили впадає до комнати пістунка і кричить, що Марійки не можна добудити ся.

— Ще й то! Ох, я нещастна! І божевільний дохтір в додатку! — заводить баба.

Кастуль почуває ся лиш лікарем і без візваня спішить до дитинячої комнати на поміч. Селянка протестує, але молодий лікар стоїть вже над колискою однорічного немовляти і підносить его. Острий запах горівки пояснює всьо. Сейчас витягає лікар дитині з рота „жмутик“ [2]) і геть его кидає. Відтак полоче дитині ротик чистою водою і домагає ся молока.

Жінки заверещали дико. По їх думцї божевільний лікар хоче дитину убити, бо нерозпущене водою молоко заподіває дітям певну смерть. Остро повторив лікар свій приказ і що йно тепер приносить пістунка нерозпущене молоко, котрого ложку лікар вливає дитині. Успіх показує ся в тій хвили, бо дитячий жолудок віддає молоко з виссаною горівкою назад. Дітвак оживлює ся сейчас, перебирає ногами і кричить а малі рученята затискають ся в пястуки на знак вдоволеня.

Остру догану і напімнене, щоби на будуче залишити такі дурницї, ті людцї слухають ледви одним ухом; для них одно лиш певне, що „дохтір“ нїдочого, але то зовсім нїдочого, на нїчім не розуміє ся, є божевільний і наважив ся на житє людий.

Нараз протверезений трохи ґазда домагає ся, щоби дали єму чогось сьвіжого напити ся, бо в горлї пече его страшенно.

Тепер сердить ся Кастуль вже справдї і забороняє дати єму що небудь до питя, бо з того може легко умерти. Навіть води нї.

Послїдне упімнене привернуло трохи Кастулеви славу; всеж таки его повага „на диковині“ сильно захитана, і з глумом споглядали за ним верховинцї, коли під вечір вертав домів.

Вже на другий день мав молодий лікар роботи доволї. Ріжні верховинцї посилали по него, з далека від села, так що Кастуль тратив богато часу на дорогу від одної загороди до другої. І яка несподіванка дожидала его зараз в першім домі? Селянка нарікала на біль зубів і спитала „дохтора“, чи оловяна куля, що три роки тому назад перебила оленя, може ще на біль помочи, чи треба єї відсьвіжити в оленевій крови і аж тодї вложити під язик.

Кастуль спершу здивував ся, але потім попав в сьвяте обурене, що кличуть его для такої нїсенїтницї. Але вийшов на тім кепско. Селянка почала сварити, що коли она платить дохторови річно два риньскі, то чейже може покликати его, коли хоче, то єї право, так она угодила ся із старим доктором ще перед многими лїтами. А коли его заступник противить ся, то она запізве старого лікаря за зломане контракту до суду.

(Дальше буде).

[2]) Після старого забобону „жмуток“ не сьміє в ротї дитини бракувати. Є се мякиш булки або хлїба, перемішана з цукром, а завязана в полотнянім мішочку. Сей „жмутик“ мочить ся в горівцї і в той спосіб стає средством до втихомиреня дитини, котра оголомшена ним спить цїлими днями.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Виданя
Руского педаґоґічного Товариства.
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові виданя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. ***Забавки** 20 сот. ***Менажерия** 20 сот. ***Квіточка** 40 сот. *Віночок 40 сот. ***Забавки для дітий** 80 с. *Нашим дітям ч. І. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. І. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 20 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. ***Мірон**: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. ***Ґете-Франко**: Лис Микита (трете цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Виданя без образків.

***Молитвеник народний** 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. А. Кельнер**: Коротка історня педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. І., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяра 40 сот. ***Тарас Шевченко**: Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко**: Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский**: Замітки до науки руской мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур**: Олїмпія 40 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзінський**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки**: Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич**: Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові капці 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко**: Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка**: На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр 60 с. ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р**: Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. ***А. Кримский**: Переклади 40 с., опр 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін**: Байки 30 с. ***Марко Вовчок**: оповіданя І. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка**: істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалїв Стефан**: На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский**: Народні Думи з поясненями, І. ч. 40 с., опр. 60 сот ***Гр. Л. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальской 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, І. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. *Малий сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич**: Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлїйскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глїбова**: Байки 10 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки**, Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччїого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).